

Ministerstvu zemědělství ČR

Těšnov 65/17

110 00 Praha 1

64446/2017-MZE

000282069431

PC: P39511/2017-CMZE

Zaevid.: 27.10.2017 10:53

Přílohy: 0

Počet listů: 3

**Rozklad proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství č.j. 47866/2017-MZE-16231
ze dne 4.8.2017 - doplnění**

**Navrhovatel: Karl Ferdinand Thurn-Taxis, nar. 13.4.1952,
bytem Birk 9, Rheinbach-Todenfeld, Německo,**

*zastoupený na základě plné moci ing. Milanem Pavlíčkem, bytem K Lesíku 1A,
102 00 Praha 10 (viz plná moc ve spise)*

Navrhovatel podal v zákonné lhůtě rozklad proti rozhodnutí zdejšího ministerstva č.j. **47866/2017-MZE-16231 ze dne 4.8.2017**, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství č.j. 825/90704/2008/ZPZ/Hu ze dne 16.5.2008, jakož i rozhodnutí Městského úřadu Kadaň zn. ŽP-1960/07-K-R ze dne 25.7.2007 a věc byla vrácena Městskému úřadu Kadaň k novému projednání.

Tímto podáním navrhovatel doplňuje odůvodnění svého rozkladu následujícím způsobem.

4. Ministerstvo zemědělství v napadeném rozhodnutí nesprávně interpretovalo vyjádření Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 25.5.2017, když uvedlo, že Krajský úřad vyjádřil pochybnosti o tom, kde je vedena hranice honitby Špičák a jaké pozemky do ní náleží.

Ve skutečnosti však Krajský úřad Ústeckého kraje ve svém vyjádření ze dne 25.5.2017 uvedl, že:

a) Stěžovatel S. Jelínek vstoupil do HS Kojetín s pozemky vedenými v katastru nemovitostí na LV č. 476 v k.ú Radonice u Kadaně, tudíž s pozemky v jiném kat. území. S pozemkem parc. č. 1627/3 v k.ú. Kojetín u Radonic tudíž stěžovatel do HS Kojetín nevstoupil. Stěžovatel je členem HS Kojetín, kterému bylo doručeno přezkoumávané rozhodnutí, a z tohoto důvodu je Krajský úřad přesvědčen, že stěžovatel byl seznámen s jeho obsahem;

b) Hranice honitby Špičák je vedena po vnější části pozemku č. parc. 1644/1 a 1662/2 v k.ú Kojetín u Radonic, které jsou ve vlastnictví stěžovatele ing. Behnera;

ing. Behner však s uvedenými pozemky do HS Kojetín nevstoupil (což vyplývá ze spisové dokumentace vedené v řízení o uznání honitby Kojetín);

c) Stěžovatelka Eva Jelínková je členkou HS Kojetín a byla bezpečně seznámena s obsahem přezkoumávaného rozhodnutí v době, kdy bylo doručeno HS Kojetín jako účastníkovi řízení. Stěžovatelka je pouze vlastníkem id. ½ pozemků parc. č. 665/2 a parc. č. 666/3 v k.ú. Radonice u Kadaně, které byly přiřčeny do honitby Špičák; vlastníkem druhé id. ½ těchto pozemků je paní Lenka Svobodová, které bylo přezkoumávané rozhodnutí řádně doručeno; ze spisové dokumentace vedené v řízení o uznání honitby Kojetín vyplývá, že s uvedenými pozemky spoluvlastnice do honitby Kojetín nevstoupily;

z uvedeného tak vyplývá, že Krajský úřad vyvrátil tvrzení stěžovatelů, že se shora uvedenými pozemky vstoupili do HS Kojetín a dále vyvrátil, že by stěžovatelům nebylo známo přezkoumávané rozhodnutí již od doby jeho vydání.

d) Krajský úřad dále dospěl k názoru, že ve věci nelze s ohledem na lhůty uvedené § v 96 odst. 1 a § 97 odst. 2 správního řádu vydat rozhodnutí v režimu přezkumného řízení a s ohledem na judikaturu a ochranu pokojného stavu nepovažuje za vhodné rozhodnutí jakkoli měnit.

Tento názor sdílí rovněž navrhovatel a poukazuje na nesprávné posouzení otázky zachování lhůty podle § 97 odst. 2 správního řádu, když přezkoumávané rozhodnutí nabylo právní moci dne 15.6.2008.

5. Ministerstvo zemědělství nesprávně posoudilo legitimaci stěžovatelky E. Jelínkové k podání odvolání, když ignorovalo skutečnost, že je vlastníkem pouze id. ½ předmětných pozemků v k.ú. Radonice u Kadaně (viz LV č. 227) a tudíž jí nenáleží právo ani k běžné správě společné věci (viz § 1128 zák. č. 89/2012 Sb.). Z tohoto důvodu nebyla oprávněna samostatně podat odvolání či činit jiné úkony týkající se správy předmětných pozemků.
6. Ministerstvo zemědělství nerespektovalo práva navrhovatele; ve svém rozhodnutí porušilo zásadu proporcionality, když nadřadilo právo stěžovatelů na ochranu jejich vlastnictví a údajný veřejný zájem na věcné správnosti přezkoumávaného rozhodnutí nad zájem navrhovatele jako vlastníka více než 600 ha souvislých honebních pozemků a držitele honitby, který více než 9 let vykonává řádně v hranicích uznané vlastní honitby právo myslivosti. Řádný výkon práva myslivosti v honitbě má totiž i dimenzi ochrany lesních porostů a zemědělských plodin na honebních pozemcích. Pokud by napadené rozhodnutí zůstalo v platnosti, nebylo by možno dostát odpovědnosti držitele honitby za škodu způsobenou zvěří na porostech a plodinách a vzniklé škody by musel hradit stát. Nejvíce poškozeným by však byl se vším pravděpodobností navrhovatel sám jako vlastník většiny lesních porostů v honitbě Špičák.
7. Ministerstvo zemědělství dále nerespektovalo podmínku uvedenou v § 96 odst. 2 správního řádu, podle níž se k vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, nepřihlíží. Opomenutí několika vlastníků honebních pozemků o výměře několika málo hektarů jako účastníků řízení nelze považovat za vadu řízení, která by mohla mít vliv na správnost či zákonnost předmětného rozhodnutí. K přiřčení honebních pozemků k určité honitbě dochází z moci úřední teprve za

situace, kdy s těmito pozemky nelze z hlediska výkonu práva myslivosti naložit jinak (zejména proto, že jsou umístěny mezi pozemky ve vlastnictví držitele honitby). Ani v daném případě nešlo o svévolné či neodůvodněné rozhodnutí, ale o jediné možné rozhodnutí, které zákon o myslivosti předpokládá.

8. Tím, že Ministerstvo zemědělství vydalo rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení, neumožnilo navrhovateli se k věci samé ani vyjádřit. Přitom mu nic nebránilo v tom postupovat podle § 96 odst. 1 správního řádu, když tvrdí, že přezkoumávané rozhodnutí nabylo právní moci dne 7.12.2016.
9. Konečně nutno poukázat na skutečnost, že pokud přezkoumávané rozhodnutí vykazuje vady, mají tyto vady původ výlučně v postupu správního orgánu, a to jak Městského úřadu Kadaň, tak Krajského úřadu Ústeckého kraje jako odvolacího orgánu. Navrhovateli nelze klást za vinu, že slovní popis honitby není – dle názoru MZe – zformulován srozumitelně a určitě, stejně tak, že grafické znázornění hranice honitby není případně zcela v souladu se slovním popisem honitby. Navrhovatel honitby rovněž nemůže ovlivnit, zda správní orgány stanoví správně okruh účastníků řízení a řádně jim doručí rozhodnutí. Z tohoto důvodu je v daném případě nutno aplikovat závěry vyslovené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30.8.2016, čj. 5 As 203/2015-141.

Vzhledem k tomu, že Ministerstvo zemědělství postupovalo v daném případě v rozporu se zákonem, jakož i konstantní judikaturou, je jeho rozhodnutí nezákonné.

Proto navrhovatel navrhuje, aby ministr zemědělství napadené rozhodnutí pro nezákonnost zrušil.

Závěrem navrhovatel uvádí, že proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství č.j. 47866/2017-MZE-16231 ze dne 4.8.2017 podal v zákonné lhůtě žalobu ke správnímu soudu.

V Praze dne 24. října 2017

ing. Milan Pavlíček,
v plné moci